

ikke vedtages, men lyde derimod Ordene i § 8 saaledes, at man maa antage, at Byraadene ifølge denne § ikke ville faae Frihed med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensioneringen, troer jeg, det er paa sit Sted, og jeg mener da ogsaa, at det ærede Udvalg under den Forudsætning maa være enig med mig i, at det bør vedtages. Jeg henstiller altsaa til det ærede Thing, hvorvidt det i Lovudkastets § 8, eller i Udvalgets Forslag under Nr. 171, maatte finde, at dette Spørgsmaal om Pensioneringen allerede er givet frit overfor Byraaderne eller ikke.

Berg: Det følger ikke ganske af de tidligere Afstemninger, at Forslaget under Nr. 148 kan bortfalde, men da det ganske vist er stillet af mig i Forbindelse med tidligere Forslag, som ere bortfaldne, saa tillader jeg mig at anmeldte for den ærede Formand, at jeg tager Forslaget under Nr. 148 tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Berg: Som den ærede Ordfører har bemærket, gaar de af mine Forslag til dette Afsnit, der ikke allerede maa betragtes som vedtagne ifølge tidligere Afstemning, kun ud paa at forandre et Par fremmede Ord til danske Ord. De angaar for det Første Ordet „deciderer“, som forekommer i Endringsforslaget under Nr. 152. Det er for Almuesfolk et meget fremmed Ord. „Decidere“ og „Decision“ ere Ord, som sletikke ere trængte ind i Folket; det er idetmindste min Erfaring. „Revidere“ og „Revision“ ere derimod ingenlunde saa fremmede for Folket, og derfor har jeg heller ikke den Modbydelighed, om jeg saa maa sige, mod disse Ord som mod de foregaaende. Det er en Lov for Hvermand, vi her give, og derfor forekommer det mig, at saadanne fremmede Ord, som vi kunne omsætte med gode danske, skulle vi ikke beholde. „Decidere“ har jeg foreslaaet omsat med „paakjende“, og jeg tillader mig at henstille til den ærede Formand at betragte mit Forslag under Nr. 153 som bortfaldet; hvis Forslaget under Nr. 152 ikke vedtages; thi de hænge saa nøie sammen med hinanden....

Formanden: Jeg antager ikke, at der er Noget iveien derfor.

Berg: Nu meente den ærede Ordfører, at det ikke var heldigt at bruge Ordet „Kjendelse“ istedetfor „Decision“, idet han henviste til, at vi ogsaa have Noget, der hedder Domstolenes Kjendelse. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Banfelighed tilstede; thi det er jo ogsaa en Slags Domstol, der skal afgjøre, hvorvidt Regnskabet endeligt er rigtigt aflagt og gennemseet, som her afgiver sin Kjendelse. Vi have ogsaa „Kjendelse“ i en ganske anden Betydning; man erlægger en Kjendelse for at blive fri for Domstolenes Kjendelse. Vi have altsaa Ordet „Kjendelse“ i flere Betydninger; men den Betydning, hvori jeg her foreslaaer Ordet brugt, er jo dog den samme, som naar vi tale om Domstolenes „Kjendelse“. Vil nu den ærede Ordfører sige, at denne Kjendelse kan appelleres, idet der i visse Tilfælde kunde tænkes paa Ansvarlighed osv., saa siger jeg: Man kan ogsaa appellere fra Domstolenes Kjendelse. Jeg antager derfor heller ikke, at den ærede Ordfører vil fastholde sin Indvending, saameget mere, som det rigtignok forekommer mig, at den ikke har nogen som helst Begrundelse. Under Nr. 156 har jeg foreslaaet, at nogle Ord i Forslaget under Nr. 160, der lyde saaledes: „af de afgivne Decisioner, forsaavidt disse“ skulle forandres til: „den afgivne Kjendelse, forsaavidt denne“. Jeg kan dog ikke troe Andet, end at dette tydeligt og klart udtrykker, hvad der skal udtrykkes, og at det dog er mere tiltalende for et dansk Øre; men hvorfor skal man saa ikke gjøre denne Forandring? Dette var nu angaaende Ordet „Decision“; dernæst have vi det Ord „revidere“, som jeg her tilladt mig at oversætte ved „gennemsee“, og det er en Oversættelse, man har brugt før. Jeg indrømmer, at det ikke nøie udtrykker det Samme som „revidere“; men den høitærede Minister har i Lovudkastet brugt Ordet „gjenningaae“ istedetfor „revidere“, og Udvalget for Landcommunalloven, hvoraf den ærede Ordfører er Medlem, har i et af sine Forslag brugt Ordet „gjenningaae“ istedetfor „revidere“; nu antager jeg, at Ordet „gjenningaae“ kunde være